

forekommer mig, at dette maa forudsætte, at Amtmænd dog ikke ere saa nødvendige, som man skulde troe, og ikke have en Vigtighed, som svarer til den store Løn, der er tillagt dem. Grunden, hvorfor jeg ikke har stillet Forslag i den antydede Retning, er, som sagt, den, at der mangler Smødekønnen fra den ærede Ministers Side, og dernæst den, at det ikke er let for det enkelte Medlem at stille et passende Endringsforslag. Jeg skal iøvrigt bemærke, at dersom der var ansat en privat Mand til at controlere Anlægget af disse Jernbaner, skulde jeg ikke have Noget imod at votere en passende Godtgjørelse til dermed at holde ham stadsløs. En saadan Foranstaltning skulde jeg ikke have Noget imod, men jeg finder det urigtigt, at en Embedsmand, der har en saa høj Gage som en Amtmand, desuden skal have Betaling af Staten for sin Tids Anvendelse. Jeg har nemlig den Mening, at en Amtmand dog ikke kan gjøre mere Nytte end den, han gjør imod at faae den for ham normerede Gage.

Saaborg: Jeg skal kun i ganske faa Ord blik opholde det ærede Thing, idet jeg blot i Korthed vil berøre Contoen til Landvæsenets Fremme. Man seer af Betænkningen, at den høitærede Indenrigsminister har ønsket 1,000 Rd. for dermed at hve Bidrag til det jydsk Høvedelsesselskab, og Udvalget billiger jo ogsaa dette, idet det dog har taget det Forbehold, at det ikke skulde slaas fast som et aarligt Bidrag . . .

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, saavidt jeg forstod ham, ligger det Punkt, som han omtalte, ikke for under dette Afsnit. Det vedrører først det næste, vedkommende Landvæsenet.

Indenrigsministeren: Spørgsmaalet om, hvorvidt en af Staten lønnet Embedsmand rigtigt og passende tillige kan udføre en anden lønnet Bestilling, foreligger jo, saaledes som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) rigtigt bemærkede, ikke under Finantslovens Behandling; men jeg kan dog ikke undlade ligeoverfor den Anke, der blev fremsat af den ærede Rigsdagsmand, at udtale, at jeg ikke skjønner rettere, end at det maa

være ligesaa tilstedeligt for Amtmanden at varetage et andet Hverv, som det kan være for en Amtmand at sidde i Rigsdagen, og at dersom man vilde følge det ærede Medlems Argumentation og sige, at naar en saadan Mand har Tid dertil og alligevel kan besørge andre Forretninger, saa er han overflødig som Amtmand, saa vilde man med samme Føje kunne sige, at saa behøvede vi ikke Præster, idet der ogsaa sidder Præster i Rigsdagen, som saaledes ere fraværende fra deres Embede, og paa samme Maade forholder det sig med andre Embedsmænd. Det forekommer mig, at man ikke kan drage denne Slutning; men, hvad man ganske vist kan forudsætte, er, at hvis den Embedsmand, hvis fulde Tid er optagen af Embedsforretningens Udførelse, ikke destomindre frivilligt paatager sig andre Forretninger, eller ogsaa disse blive ham overdragne, da maa han af det Beløb, som tilstaaes ham for den særlige Forretning, anvende Noget, for at faae udført af Andre, hvad der mangler ham Tid til at bestrebe i hans egentlige Hovedbestilling. Jeg vil iøvrigt ikke i Principet forsvare, hvad den ærede Rigsdagsmand angreb; men jeg troer rigtig nok at maatte gjøre opmærksom paa, at dersom man ikke kunde overdrage saadanne Bestillinger som den af det ærede Medlem særligt fremdragne til en Embedsmand, saa maatte man finde sig i at udrede bethdeligt Mere derfor, end der nu forlanges. Jeg troer ikke, at det vilde være muligt at faae de bethdelige, omfangsrige Forretninger, som ere knyttede til Commisariatet ved de jydsk Daner, besørge af en fuldstændig fri og uafhængig Mand for et Bedrag af 1,100 Rd. — Den ærede Rigsdagsmand for Odense (Ernst) var ikke tilfreds med, at jeg ikke med større Styrke havde fastholdt et af mig indbragt Forslag om Vedligeholdelse af Odense Hovedlandevejsgade. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at dette Andragende indkom saa sildigt, at Bevillingen ikke kunde opføres paa den ordinaire Finantslov. Det forekommer mig, at der alene i denne Omstændighed ligger en væsentlig Grund for mig til ikke at fastholde denne Fordring om en Bevilling med samme Styrke som ellers. Her er jo, vel at mærke, ikke Tale om noget ganske Extraordinært, men om et Arbejde, der